

os penseu, per cert, l'any vinent ens casarem!!.

Gel & Gel: Nosaltres som bessons, jo em dedico a la branca de refrescar els cubates i el meu germà a la higiene corporal, les dues coses molt necessàries.

Castell de Focs: Sempre hi ha algú que ha de dir les notícies dolentes, jo informo que les festes estan tocant el seu final però, ho faig al cel esclatant d'alegria, convertint-me en llum i soroll. Quan pujo, miro cap a baix i veig tot un seguit de cares embobades, de boques ben obertes i dient Ohhh!!!. M'encanta.

Font de la Vila: Sempre he sigut important, famosa i estimada. A festes tinc la revetlla molt a prop i quan aquesta acaba, sempre hi ha algú que es vol refrescar la cara o el cap si és necessari, després tots continuem cap amunt. La meua germana Company sempre ha servit per a altres coses, ella sempre ha sigut molt més romàntica que jo, fins i tot li han tret una cançó.

Caramels: A mi, sempre em llancen, a les carrosses i als bous, just després de la mitja part. Pego molts cops amb l'arena i molts als caps. Resulta divertit veure als despistats com li va ras per voler atrapar-me i anar a parar a les butxaques. El pitjor de tot és si no t'agafen i et trepitgen, deixant-te enterrat en vida sota l'arena morint d'asfíxia.

Passé: Jo duro el mateix que les festes. Cada dia m'arranquen una part de mi (de diferent color) fins que em quedo anorèxic perdut amb una mà davant i una darrera, tapant les poques vergonyes que de mi queden. Això sí, n'estic ben orgullós de mi mateix ja que si no, ningú accediria a la marxa de les revetlles, al punt neuràlgic de tots a la nit. De petits i grans, la marxa per excel·lència d'unes festes com cal. Ara, que ben pensat, si jo no existís, serie gratuït?, si és així, m'agradaria suïcidar-me. De ben segur que amb la barra es treuen beneficis, per a que he d'existir jo?...

Vaquetes: Nosaltres som les germanes i cosines petites del que ha parlat fa una estona, el pacifista. Està malament que ho diguem però nosaltres som una autèntica canya!!!, com disfrute el jovent (sobretot el que escriu), que divertit resulta pegar quatre revolcons a eixes hores!! Hi ha passes ben fets, passes que no ho són i passes que no es sap com han sortit. Tenim molts "subalternos" envalentonats, i algun que altre amb visions de tres vaquetes a l'hora. Aquest sempre té la mala sort d'esquivar a dues d'elles però, sempre la de veritat l'enganxe. Donem molta festa i espectacle, som una meravella!!.

Joia: Jo sóc ella, no "El robobo de la jojoya" ni "La joia de la corona" són l'autòctona, la inimitable joia

covarxina. Sobre mi recau ser el darrer dia, tot s'acaba, tot torna a la normalitat però, he de ser dolenta, si no fos per mi, viuríem en un conte rosa sempre i això no podria ser, a més la nostra salut i la nostra economia es veurien molt malmeses. Sé que us pregunteu si sóc un robí, una maragda, un diamant... Només puc dir-vos que sóc la joia però no puc dir quina. És secret professional, ho sento.

Bola: Sé que molts de vosaltres esteu i aneu cremats durant les festes però jo us guanyo a tots, jo sóc la que més creme durant la setmana i pico que duren. Vaig més que cremada encesa i sóc d'una bellesa extraordinària. No os acosteu gaire a mi perquè os faré mal, bé, més que jo, el meu soci de 450 kg.

Manguera: Sóc la gran oblidada a les tardes de bous de plaça. No m'utilitzen quan sóc indispensable per a fer una parella de conte: Aigua i Albero. O preferiu tragar pols?.

Bústia: Jo era el més valent de la plaça, estava gairebé al mig d'ella. Torejava molt bé, però una mala cornada va truncar la meua carrera com a figura de l'art de Cúchares. Ara, retirat de les places em dedico a les cartes sota l'ombra d'un pi. De quin si l'han llevat?. Bé, doncs em dedicaré a menjar dàtils de la palmera i a jugar amb l'aigua de la nova font.

Mocador: El meu color es blanc i dono bones notícies, onejo de la balconada de l'ajuntament per a dir-vos a tots que hi ha un dia més de bous, un dia més de festa. Ara, a la meua intimitat, també m'emporto els efectes dels costipats com la resta dels meus congèneres i parents.

Tranquil·litat: Sóc la gran absent de les festes. Bé, jo treballo dur durant l'any, sobretot a l'hivern, però en arribar aquestes dates, agafo la maleta i marxo de vacances, tot és, llavors, festa, xerino-la i divertiment. Llavors torna aquella frase que diu: "No tenim un moment de tranquil·litat". Cert, ja que durant festes, rellueixo per la meua absència. No obstant, sempre deixo una becària per a que no digueu que us abandono del tot.

Per finalitzar, voldria deixar en l'aire el següent: En pròxims articles similars o pareguts a aquest m'agradaria molt poder afegir a la llista de protagonistes a la benvolguda i enyorada sardineta i al no menys estimat i anhelat pavelló cobert.

